

നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തിയാകുവാനുള്ള യുക്തി

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തിമാരുടെ സഭ കാണുകയായിരുന്നു. ഈ രാജ്യസഭ മുഴുവൻ കല്പത്തലിമുള്ള വിചിത്ര സഭയാണ്. ധരാളം ചക്രവർത്തിമാരുണ്ട്, എന്നാൽ നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തികളുടെ ഈ വിചിത്രമായ സഭ സംഗമയുഗത്തിൽ മാത്രമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഈ നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തികളുടെ സഭ, സത്യയുഗത്തിലുള്ള രാജ്യ സഭയേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടെ ചിന്തയുടെയും ലഹരിയുടെയും വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം എമർജ്ജ് രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാകില്ലല്ലോ. ചിന്ത എന്ന ശബ്ദത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുക പോലുമില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മുഴുവൻ ലോകവും എന്തെങ്കിലും മൊക്കെ ചിന്തയിലാണ് - അതിരാവിലെ എഴുന്നേറ്റ ഉടൻ തന്നെ സ്വയത്തെക്കുറിച്ച്, പരിവാരത്തെക്കുറിച്ച്, കാര്യവ്യവഹാരങ്ങളുടെ, മിത്ര-സംബന്ധികളുടെയെല്ലാം എന്തെങ്കിലുംമൊക്കെ ചിന്തകളുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ താങ്കളെല്ലാവരും അമൃതവേള മുതൽക്ക് നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തിയായി ഓരോ കാര്യവും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തികളായി വിശ്രമത്തോടെ ഉറങ്ങുന്നു. സുഖത്തിന്റെ നിദ്ര, ശാന്തിയുടെ നിദ്ര പുകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തിയല്ലേ. ഇതുപോലെയായോ അതോ മറ്റൊന്നെങ്കിലും ചിന്തയുണ്ടോ? ബാബയ്ക്ക് സർവ്വ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും നൽകിയപ്പോൾ നിശ്ചിന്തമായി. എനിക്കാണ് ഉത്തരവാദിത്തമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് ചിന്ത. ഉത്തരവാദിത്തം ബാബയ്ക്കാണ്, ഞാൻ നിമിത്തമായ സേവാധാരിയാണ്. ഞാൻ നിമിത്ത കർമ്മയോഗിയാണ്. ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നത് ബാബയാണ്, ഞാൻ നിമിത്തമായി ചെയ്യുന്നു. അഥവാ ഈ സ്മൃതി ഓരോ സമയത്തും സ്വതവേ ഉണ്ടെങ്കിൽ സദാ നിശ്ചിന്തമായ ചക്രവർത്തി തന്നെയാണ്. അഥവാ തെറ്റായിപ്പോലും ഏതെങ്കിലും വ്യർത്ഥ ഭാവത്തിന്റെ ഭാരം ചുമക്കുന്നു എങ്കിൽ, കിരീടത്തിനു പകരം ചിന്തയുടെ അനേക ചവുറ്റുകുട്ടകൾ തലയിൽ വരുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ സദാ പ്രകാശത്തിന്റെ കിരീടധാരിയായ നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തിയാണ്. ഞാനും ബാബയും മൂന്നാമതൊരാളില്ല. ഈ അനുഭൂതി സഹജമായും നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തിയാകുന്നു. അപ്പോൾ കിരീടധാരിയാണോ അതോ ചുമട്ടുധാരിയാണോ? കൂട്ട ചുമക്കുക, കിരീടം അണിയുക ഇവ തമ്മിൽ എത്ര വ്യത്യാസമാണ്. നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഒരു കിരീടധാരിയെയും, ഭാരം ചുമക്കുന്ന ഒരാളെയും നിർത്തൂ, അപ്പോൾ എന്താണ് ഇഷ്ടപ്പെടുക? കിരീടമോ കൂട്ടയോ? അനേക ജന്മങ്ങളുടെ അനേക ഭാരത്തിന്റെ ചുമട് ബാബ വന്ന് ഇല്ലാതാക്കി ഭാരരഹിതമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ നിശ്ചിന്ത ചക്രവർത്തികൾ അർത്ഥം സദാ ഡബിൾ ലൈറ്റായിരിക്കുന്നവർ. ഏതുവരെ ചക്രവർത്തിയായി മാറുന്നില്ലയോ അതുവരെയും കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ തന്റെ വശത്താകില്ല. രാജാവാകുമ്പോഴാണ് മായാജിത്ത്, കർമ്മേന്ദ്രിയജിത്ത്, പ്രകൃതിജിത്താകുന്നത്. അപ്പോൾ രാജ്യസഭയിലല്ലേ ഇരിക്കുന്നത് ! ശരി -

ഇന്ന് യൂറോപ്പിന്റെ അവസരമാണ്. യൂറോപ്പിൽ സേവനം വിസ്തൃതിയിലേക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. യൂറോപ്പ് തന്റെ സമീപ ദേശങ്ങളുടെ മംഗളത്തിനായുള്ള പദ്ധതികളും നല്ല രീതിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെയാണോ ബാബ സദാ മംഗളകാരി, അതുപോലെ കുട്ടികളും ബാബയ്ക്ക് സമാനം മംഗളത്തിന്റെ ഭാവന വെക്കുന്നവരാണ്. ഇപ്പോൾ ആരെ കാണുമ്പോഴും ദയ തോന്നുന്നില്ലേ. ഇവരും ബാബയുടേതാകണം. നോക്കൂ, ബാപ്ദാദ സ്ഥാപനയുടെ സമയം മുതൽക്കു തന്നെ വിദേശത്തെ എല്ലാ കുട്ടികളെ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ ഓർമ്മിക്കാറുണ്ട്. ബാപ്ദാദയുടെ ആഹ്വാനത്തിലൂടെയാണ് സമയമനുസരിച്ച് നാനാവശത്തുമുള്ള കുട്ടികളും എത്തിച്ചേർന്നത്. വളരെക്കാലങ്ങളായി ബാപ്ദാദ ആഹ്വാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആഹ്വാനം മൂലമാണ് താങ്കളെല്ലാവരും കാന്തം പോലെ ആകർഷിക്കപ്പെട്ട് എത്തിച്ചേർന്നത്. ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ എത്തിച്ചേർന്നെന്നറിയില്ല, എന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലേ. ബാബയുടേതായത് നല്ല കാര്യം തന്നെ, എന്നാൽ എന്തിൽ നിന്നും എന്തായിത്തീർന്നു. എങ്ങനെയാണിത്? ഇതും ഒന്നു ചിന്തിക്കൂ, എവിടെ നിന്നു എവിടെവരെയ്ക്ക് എത്തിച്ചേർന്നു. ചിന്തിക്കുമ്പോൾ വിചിത്രമായി തോന്നുന്നില്ലേ. ഡ്രാമയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള കാര്യമാണ്. ഡ്രാമ പ്രകാരം എല്ലാവരെയും കോണു-കോണുകളിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തി ഒരു പരിവാരത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഈ പരിവാരം എന്റെതായതിനാൽ അതിപ്രിയപ്പെട്ടതുമാണ്. ബാബ അതിസ്നേഹിയാണ്, അതിനാൽ താങ്കളും സ്നേഹികളായി. താങ്കളും ഒട്ടും കുറവല്ല. താങ്കളെല്ലാവരും ബാപ്ദാദയുടെ കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ പ്രഭാവത്തിലൂടെ അതിസ്നേഹിയായിത്തീർന്നു. ആരെ നോക്കിയാലും എല്ലാവരും പരസ്പരം സ്നേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒന്നിനൊന്ന് മെച്ചപ്പെട്ടതാണ്. ഓരോരുത്തരുടെ മുഖത്തിലും ആത്മീയതയുടെ പ്രഭാവം കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. വിദേശീയർക്ക് മേക്കപ്പ് ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടമല്ലേ. അപ്പോൾ ഇവിടെ ഫരിസ്തകളുടെ മേക്കപ്പ് ചെയ്യാനുള്ള സ്ഥാനമാണ്. ഈ മേക്കപ്പിലൂടെ നിങ്ങൾ ഫരിസ്തകളാകുന്നു. മേക്കപ്പിലൂടെ ആർ എങ്ങനെയാണെങ്കിലും അവർക്ക് പരിവർത്തനം സംഭവിക്കുന്നു. മേക്കപ്പിലൂടെ വളരെ സുന്ദരമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ഇവിടെയും എല്ലാവരും തിളങ്ങുന്ന ഫരിസ്തകളായി

അനുഭവപ്പെടുന്നു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആത്മീയ മേക്കപ്പ് ചെയ്തു. ഭൗതികമായ മേക്കപ്പിൽ ധാരാളം ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. അപ്പോൾ എല്ലാവരും തിളങ്ങുന്ന സർവ്വരുടെയും സ്നേഹി ആത്മാക്കളല്ലേ. ഇവിടെ സ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും തന്നെയില്ല. എഴുന്നേൽക്കു വോഴും സ്നേഹത്തോടെ ഗുഡ്മോണിംഗ് എന്ന് പറയുന്നു. കഴിക്കുവോഴും സ്നേഹത്തോടെ ബ്രഹ്മ ഭോജനം കഴിക്കുന്നു. നടക്കുവോഴും ബാബയോടൊപ്പം സ്നേഹത്തോടെ കൈപിടിച്ച് നടക്കുന്നു. വിദേശീയർക്ക് കൈകോർത്തു പിടിച്ച് നടക്കാൻ ഇഷ്ടമല്ലേ. അപ്പോൾ ബാപ്റ്റാദയും പറയുന്നു, സദാ ബാബയുടെ കൈയിൽ കൈപിടിച്ച് നടക്കൂ. ഒറ്റയ്ക്ക് നടക്കരുത്. ഒറ്റയ്ക്ക് നടന്നാൽ ഇടയ്ക്ക് ബോറടിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയും പതിയുന്നു. ബാബയോടൊപ്പം നടക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒന്ന് ഒരിക്കലും മായയുടെ ദൃഷ്ടി പതിയില്ല, രണ്ടാമതായി കൂട്ടുള്ളതിനാൽ സദാ ആനന്ദത്തോടെ സന്തോഷത്തോടെ കഴിച്ചും, കുടിച്ചും, ആഘോഷത്തോടെ മുന്നേറാം. അപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഈ കൂട്ടുകാരനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലേ. അതോ ഇനി മറ്റൊന്നെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടോ? മറ്റൊരു പങ്കാളിയുടെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ? എപ്പോഴെങ്കിലും കുറച്ച് മനസ്സിനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുവാനായി മറ്റൊരെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടോ? ചതി നൽകുന്ന സംബന്ധത്തിൽ നിന്നും മുക്തമായില്ലേ. ആ സംബന്ധത്തിൽ ദുഃഖവുമുണ്ട്, ചതിയുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ദുഃഖവും ചതിയുമില്ലാത്ത സംബന്ധത്തിലേക്ക് വന്നില്ലേ. രക്ഷപ്പെട്ടില്ലേ. സദാ കാലത്തേക്ക് രക്ഷപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ പക്കയല്ലേ? അല്ലാതെ കച്ചയല്ലല്ലോ? (പാകപ്പെടാത്തത്). തിരികെ അവിടേക്ക് പോയതിനുശേഷം, എന്താ ചെയ്യുക, മായ വന്നു..... എങ്ങനെ ചെയ്യും.... എന്ന് പറഞ്ഞ് കത്തയക്കില്ലല്ലോ?

യൂറോപ്പ്വാസികൾ വിശേഷിച്ചും ഏതൊരു അത്ഭുതം സൃഷ്ടിച്ചു? ഓരോ വർഷം കൂടുന്തോറും ബാബയുടെ മുന്നിൽ പുച്ചെണ്ട് സമർപ്പിക്കണമെന്ന ബാബയുടെ മഹാവാക്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ഇച്ഛ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ളതായി ബാബ കാണുന്നു. ഈ ഉണർവ് സദാ നിലനിന്നിരുന്നു ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ഓരോ വർഷവും പുതിയ-പുതിയ കളഞ്ഞുപോയി തിരികെ കിട്ടിയ ബാബയുടെ മക്കൾ തന്റെ മധുബൻ വീട്ടിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നു. തന്റെ പരിവാരത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ബാപ്റ്റാ കാണുന്നു, യൂറോപ്പ് വാസികൾ ഈ ലക്ഷ്യം വെച്ച് അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ ബാബയുടെ മഹാവാക്യങ്ങളെ ആജ്ഞകളെ നല്ല രീതിയിൽ പാലിക്കുന്ന ആജ്ഞാകാരികളാണ്. ആജ്ഞാകാരികളായ കുട്ടികളിൽ സദാ ബാബയുടെ ആശീർവാദമുണ്ടാകുന്നു. ആജ്ഞാകാരി കുട്ടികൾ ആശീർവാദത്തിന് പാത്രീഭൂതരായിരിക്കുന്നു. മനസ്സിലായോ! കുറച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് എത്ര കുറച്ച് പേർ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ഓരോ വർഷവും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കി വലുതിലും വലിയ പരിവാരമാക്കി മാറ്റി. ഇപ്പോൾ ഒന്നിൽ നിന്നും രണ്ട് രണ്ടിൽ നിന്നും മൂന്ന് അങ്ങനെ എത്ര സെന്ററുകളായി. യു.കെ വേറെയാണ്, വലുതാണ്. എല്ലാവരുടെയും സംബന്ധം യു.കെ യുമായിത്തന്നെയാണല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിദേശത്തെ അടിത്തറ യു.കെ ആണ്. എത്ര തന്നെ ശാഖകളിലൂടെ വൃക്ഷം വിസ്താരം പ്രാപിച്ചാലും അടിത്തറയുമായല്ലേ സംബന്ധമുള്ളത്. അഥവാ അടിത്തറയുമായി സംബന്ധമില്ലെങ്കിൽ വിസ്താരം എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും. ലണ്ടനിൽ വിശേഷിച്ചും വിശിഷ്ട സന്താനങ്ങളെയാണ് നിമിത്തമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അടിത്തറയല്ലേ. അപ്പോൾ എല്ലാവരുടെ സംബന്ധവും നിർദ്ദേശം ലഭിക്കുന്നതും സഹജമാണെങ്കിൽ പുരുഷാർത്ഥവും സേവനവും സഹജമായിരിക്കും. ബാപ്റ്റാദയുണ്ട്, ബാപ്റ്റാദ കൂടാതെ ഒരു സെക്കന്റ് പോലും മുന്നോട്ട് പോകരുത്, അത്രയ്ക്കും കമ്പയിന്റായിരിക്കണം. എന്നാലും സാകാര രൂപത്തിലും, സേവനത്തിന്റെ സാധനങ്ങളിലും, സേവനത്തിന്റെ പദ്ധതികളിലും അതിനോടൊപ്പം തന്റെ സ്വയംനിയമങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശം ആവശ്യമെങ്കിൽ അടിത്തറയുമായി കണക്ഷൻ വെക്കണം. ഇതും നിമിത്തമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മാധ്യമമാണ്. ഇതിലൂടെ സഹജമായും പരിഹാരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ബുദ്ധി ക്ലിയർ അല്ലാത്തതിനാൽ പല തവണ മായയുടെ കൊടുങ്കാറ്റുകൾ വരുന്നു, ഇതിലൂടെ ബാബയുടെ നിർദ്ദേശത്തെയും ശക്തിയെയും പിടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിലാണ് സാകാര മാധ്യമത്തിലുള്ളവർ നിമിത്തമാകുന്നത്. ദീദിമാരും ദാദിമാരും നിമിത്തമായിരിക്കുന്നത് അതിനായാണ്, ഇതിലൂടെ സമയം വ്യർത്ഥമാകില്ല. ബാക്കി ബാപ്റ്റാദയ്ക്ക് അറിയാം എല്ലാവരും ധൈര്യശാലികളാണ്. അവിടെ നിന്നു തന്നെ ജന്മമെടുത്ത് അവിടത്തെ സേവനത്തിന് നിമിത്തമായവരാണ്, ചാരിറ്റി ബിഗിൻസ് അറ്റ് ഹോം എന്ന പാഠം നല്ല രീതിയിൽ പക്കാ ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെത്തന്നെ നിമിത്തമായി അവൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുക എന്നത് നല്ല കാര്യമാണ്. മംഗളത്തിന്റെ ഭാവനയോടെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എവിടെ ദുഃഖസങ്കല്പമുണ്ടോ അവിടെ സഫലതയുണ്ട്. എന്തെന്ന സംഭവിച്ചാലും സേവനത്തിൽ സഫലത നേടുക തന്നെ വേണം - ഈ ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പമാണ് ഇന്ന് പ്രത്യക്ഷ ഫലം നൽകിയത്. ഇപ്പോൾ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ പരിവാരത്തേക്ക് സന്തോഷം തോന്നുന്നു, വിശേഷിച്ച് പാണ്ഡവർ തന്നെയാണ് ടീച്ചർ. ശക്തികൾ തീർച്ചയായും സഹയോഗികൾ തന്നെയാണല്ലോ. പാണ്ഡവരിൽ നിന്നും സദാ സേവനത്തിന്റെ വിശേഷ വൃദ്ധിയുടെ പ്രത്യക്ഷഫലം ലഭിക്കുന്നു. സേവനത്തെക്കൊളും കൂടുതൽ സേവാകേന്ദ്രത്തിന്റെ തിളക്കവും, അലങ്കാരവും ശോഭയും

ശക്തികളിലൂടെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ശക്തികളുടെ പാർട്ടും പാണ്ഡവരുടെ പാർട്ടും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അതിനാൽ രണ്ട് കൂട്ടരും ആവശ്യമാണ്. ഏത് സെന്ററുകളിലാണോ ശക്തികൾ മാത്രം പാണ്ഡവരില്ലാത്തത്, സെന്റർ ശക്തിശാലിയായിരിക്കില്ല. അതിനാൽ രണ്ട് കൂട്ടരും ആവശ്യമാണ്. ഇപ്പോൾ താങ്കളെല്ലാവരും ഉണരുകയാണെങ്കിൽ ഒരാളിലൂടെ പരസ്പരം സഹജമായും അനേകർ ഉണരുന്നു. പ്രയത്നവും സമയവും ആവശ്യമായെങ്കിലും ഇപ്പോൾ നല്ല രീതിയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൃഢസങ്കല്പം ഒരിക്കലും സഫലമാകാതിരിക്കില്ല. ഈ പ്രത്യക്ഷ തെളിവാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ അല്പമെങ്കിലും നിരാശപ്പെട്ടു പോകരുത്. തന്റെ ചെറിയൊരു ദുർബല സങ്കല്പം പോലും സേവനത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കുന്നു. ദൃഢതയുടെ ജലത്തിലൂടെ ഫലം കൂടുതൽ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ദൃഢത തന്നെയാണ് സഫലത നൽകുന്നത്.

പരമാത്മാവിന്റെ ആശീർവാദങ്ങൾ നേടണമെങ്കിൽ ആജ്ഞാകാരിയാകൂ (അവ്യക്തമുരളികളിൽ നിന്ന്)

ബാബ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, ബാബ പറയുന്നത് കുട്ടികൾ പ്രവർത്തിക്കണം - ഇവരെയെന്ന് നമ്പർവൺ ആജ്ഞാകാരിയെന്ന് പറയുന്നത്. ബാബയുടെ ഓരോ നിർദ്ദേശത്തെയും ശ്രീമതത്തെയും യഥാർത്ഥ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കി പാലിക്കണം. ഇവരെയെന്ന് ആജ്ഞാകാരികളെന്ന് പറയുന്നത്. ശ്രീമതത്തിൽ സങ്കല്പത്തിൽ പോലും മന്മത്തം പരമത്തം കലർത്തരുത്. ബാബയുടെ ആജ്ഞയാണ് - എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. അഥവാ ഈ ആജ്ഞയെ പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആജ്ഞാകാരികളായ കുട്ടികൾക്ക് ബാബയുടെ ആശീർവാദങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു, എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സഹജമാകുന്നു. അമൃതവേള മുതൽ രാത്രി ഉറങ്ങുന്നതുവരെയും ബാപ്ദാദ മനസാ വാചാ കർമ്മണാ സംബന്ധസമ്പർക്കത്തിൽ എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്നുള്ള ശ്രീമതം അഥവാ ആജ്ഞ എല്ലാവർക്കും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നുള്ളതിന്റെ ആജ്ഞ അഥവാ നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് മുന്നേറണം. ഇതാണ് പരമാത്മാവിന്റെ ആശീർവാദം പ്രാപ്തമാക്കുവാനുള്ള ആധാരം. ഈ ആശീർവാദങ്ങൾ കാരണത്താൽ ആജ്ഞാകാരി കുട്ടികൾ സദാ ഡബിൾ ലൈറ്റ്, പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു. ബാപ്ദാദയുടെ ആജ്ഞയാണ് - ഏതൊരു ആത്മാവിനും ദുഃഖം നൽകരുത്, ദുഃഖം എടുക്കരുത്. അപ്പോൾ പല കുട്ടികളും ദുഃഖം നൽകുന്നില്ല, എന്നാൽ എടുക്കുന്നു. ഇതും വ്യർത്ഥ സങ്കല്പത്തിനുള്ള കാരണമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും വ്യർത്ഥ കാര്യങ്ങൾ കേട്ട് ദുഃഖിയാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ചെറിയ-ചെറിയ അവജ്ഞകൾ മനസ്സിനെ ഭാരിച്ചതാകുന്നു, ഭാരിച്ചതായതിനാൽ ഉയർന്ന സ്ഥിതിയിലേക്ക് പറക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

ബാപ്ദാദയിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആജ്ഞയാണ് - കുട്ടികളേ, വ്യർത്ഥം ചിന്തിക്കരുത്, പറയരുത്, കാണരുത്, കേൾക്കരുത്, വ്യർത്ഥ കാര്യങ്ങളിൽ സമയത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. താങ്കൾ മോശമായതിനെ മറികടന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ആജ്ഞാകാരി ചരിത്രത്തിന്റെ ചിത്രമുണ്ടാക്കണം, ഇതിലൂടെ പരമാത്മാവിന്റെ ആശീർവാദങ്ങളുടെ അധികാരിയായിത്തീരുന്നു.

ബാബയുടെ ആജ്ഞയാണ് കുട്ടികളേ, ശരീരം, മനസ്സ്, ധനം, ജനം ഇവയെല്ലാം ബാബയുടെ സമ്പത്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. എന്ത് സങ്കല്പിക്കുകയാണെങ്കിലും അത് പോസിറ്റീവായിരിക്കണം. പോസിറ്റീവായത് സങ്കല്പിക്കണം, ശുഭഭാവനയുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ രചിക്കൂ. ദേഹബോധത്തിന്റെ - ഞാൻ, എന്റെ എന്ന ഭാവത്തിൽ നിന്നും ദൂരെയിരിക്കണം. ഇതാണ് മായയുടെ രണ്ട് വാതിലുകൾ. സങ്കല്പം, സമയം, ശ്വാസം ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ അമൂല്യമായ ഖജനാക്കളാണ്. ഇതിനെ വ്യർത്ഥമാക്കി നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. സമ്പാദിക്കൂ. സമർത്ഥമായിരിക്കുന്നതിനുള്ള ആധാരമാണ് - സദാ സ്വതവേ ആജ്ഞാകാരിയായിരിക്കണം. ബാപ്ദാദയുടെ ആദ്യത്തെ മുഖ്യമായ ആജ്ഞയാണ്, പവിത്രമാകൂ, കാമജീത്താകൂ. ഈ ആജ്ഞ പാലിക്കുന്നതിൽ ഭൂരിപക്ഷവും പാസ്സാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ അടുത്തെ സഹോദരനായ ക്രോധം - ഇതിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പകുതി പേർ തോറ്റു പോകുന്നു. പലരും പറയാറുണ്ട് - ക്രോധിച്ചില്ല, പക്ഷേ കുറച്ച് ആവേശം കാണിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അപ്പോൾ ഇതും അവജ്ഞ തന്നെയാണ്, ഇതിലൂടെയും സന്തോഷത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നില്ല.

ഏതു കുട്ടികളാണോ അമൃതവേള മുതൽ രാത്രി വരെയും മുഴുവൻ ദിവസത്തെ ദിനചര്യയുടെ കർമ്മത്തിലും ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടക്കുന്നത്, അവർ ഒരിക്കലും പ്രയത്നത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്തില്ല. ആജ്ഞാകാരിയായതിനുള്ള വിശേഷ ഫലം അവർക്ക് ബാബയുടെ ആശീർവാദത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അനുഭവമാകുന്നു. അവരുടെ ഓരോ കർമ്മവും ഫലദായിയാകുന്നു. ആജ്ഞാകാരികളായ കുട്ടികൾ സദാ സന്തുഷ്ടതയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു. അവർക്ക് മൂന്ന് പ്രകാരത്തിലുള്ള സന്തുഷ്ടത സ്വതവേ, സദാ അനുഭവമാകുന്നു. 1) അവർ സ്വയം സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. 2) വിധിപൂർവ്വമായി കർമ്മം ചെയ്യുന്നതു കാരണം സഫലതയാകുന്ന ഫലത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയിലൂടെയും സന്തുഷ്ടമാകുന്നു. 3) സംബന്ധസമ്പർക്കത്തിലും അവരോട് എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ആജ്ഞാകാരികളായ കുട്ടികളുടെ ഓരോ കർമ്മവും

ആജ്ഞയനുസരിച്ചുള്ളതിനാൽ ശ്രേഷ്ഠമാണ്, അതിനാൽ ഏതൊരു കർമ്മവും മനസ്സിനെയും ബുദ്ധിയെയും ചഞ്ചലപ്പെടുത്തില്ല. തെറ്റാണോ ശരിയാണോ ചെയ്തത് എന്ന സങ്കല്പം പോലുമുണ്ടാകില്ല. അവർ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടക്കുന്നതിനാൽ പരമാത്മാ ആശീർവാദത്തിന്റെ ഫലസ്വരൂപത്താൽ സദാ ആന്തരിക വിൽപവറിന്റെ, അതീന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ, സമ്പന്നതയുടെ അനുഭൂതി ചെയ്യുന്നു. ശരി.

വരദാനം - സത്യമായ കൂട്ടുകാരന്റെ കൂട്ട് സ്വീകരിക്കുന്ന സർവ്വരിൽ നിന്നും വേറിട്ട വരും സ്നേഹിയും നിർമ്മോഹിയുമായി ഭവിക്കട്ടെ.

ദിവസേന അമൃതവേളയിൽ സർവ്വസംബന്ധങ്ങളുടെയും സുഖം ബാബയിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് ദാനമായി നൽകൂ. സർവ്വ സുഖങ്ങളുടെയും അധികാരിയായി മാറി, മറ്റുള്ളവരെയും ആക്കി മാറ്റൂ. ഏതൊരു കർമ്മത്തിലും സാകാര സാമിയെ(കൂട്ടുകാരനെ) ഓർമ്മ വരുത്. ആദ്യം തന്നെ ബാബയുടെ ഓർമ്മ വരണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സത്യമായ മിത്രം ഒരേയൊരു ബാബയാണ്. സത്യമായ കൂട്ടുകാരന്റെ കൂട്ട് സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സഹജമായും സർവ്വരിൽ നിന്നും സ്നേഹിയും നിർമ്മോഹിയുമായിത്തീരുന്നു. ആരാണോ സർവ്വസംബന്ധങ്ങളാലും ഓരോ കാര്യത്തിലും ഒരു ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നത്, അവർ സഹജമായും നിർമ്മോഹിയായിത്തീരുന്നു. അവർക്ക് ആരിലേക്കും ചായ്വ് അഥവാ മമത്വമുണ്ടാകില്ല. അതിനാൽ മായയോട് തോൽവി സംഭവിക്കില്ല.

സ്നോഗൻ - മായയെ മനസ്സിലാക്കുവാനും തിരിച്ചറിയുവാനും ത്രികാലദർശിയും ത്രിനേത്രിയുമായി മാറണം.